

Ötvenen Krudy sirjánál...

Kárpáti Aurél emlékbeszéde a tíz éve halott nagy íróról

Ma délelben 12 órakor a Kerepesi temető egyik virágokkal borított sírja körül kis csoport gyülekezett. Alig voltak ötvenen, de egytől egyig rövidebb-hosszabb ideig utasni a „Vörös postakocsi”-nak, melyet a legszáguldóbb képzeletű, nagyokat álmodó „kocsis” irányított egy élet zeg-zugos útján: *Krudy Gyula*.

Írók, művészek és „széplelkek” álltak körül a sírt, ahová tíz évvel ezelőtt helyezték örök nyugalomra, *Szindbád* utazásainak utolsó állomásaként *Krudy Gyulát*. Csodálkozással vettük azonban észre, hogy a ma hírnövre emelkedett kortársak közül alig láttunk valakit a kegyeletés ünnepségen.

Az *Otthon Írók Körének* nevében *Kárpáti Aurél* helyezte el az emlékezés hozsiorúját és kegyeletos szavakkal fejezte ki a barátok, az ismerősök és a kortársak meghecsülését az elhunyt iránt.

— Tíz évvel ezelőtt ugyanebben az órában, ugyan így állottunk itt, *Krudy Gyula* korán megvetett temetői ágya körül — kezdte a beszédet *Kárpáti Aurél*. — Írók és olvasók, tisztelők és barátok fájó szívvel, sebzett lélekkel jöttünk ide, hogy örökre elköszönjünk a váratlanul távozó költőtől, aki ezen a májusi napon indult el utolsó földi útjára. *Szindbádot*, a felejthetetlen hajóst, a „Vörös postakocsi” Álomlátó és mesemondó utasát temeltük akkor, az új magyar irodalom egyik legelső, legnagyobb mesterét. A hallhatatlan romantika „kék virágának” ábrándos lovagját,

Jókai multévbresztő varázserejének legméltóbb örökösét. Nem halt ő meg igazán. Ellenkezérol, új életre ébredt a magyar halhatatlanságban. Míg közöttünk járt, *Krudy Gyulát* csak kevesen látták és méltatták igazán érdeme, valódi nagysága szérínt. A kortárs tekintete nem mindig elég erős ilyen felismeréshez. Az útókor szemé azonban élesebb és biztosabb pillantású. S ime, alig tíz év során *Krudy Gyula* a felismerésnek

ebben a keresztútjében odanőtt a magyar Pantheon legnagyobb, legmaradandóbb értékei közé.

— Mind többen nyulnak írásai után s napról-napra gyarapodik meghecsülő olvasóinak rajongó híveinek lelkes tábora. Nálunk, ahol a halottak a szokottnál is gyorsabban mérülnek el a hamarfelejtés kódében, különösen ritka-nevezetes jelenség ez.

— Az úton járók örök csillaga, amely immár így delel s egyre fényesebb sugárzással tündöklök sírja felett, visszavezette hozzánk *Krudy Gyulát*.

A beszéd után sorjában kerültek a koszorúk és a virágcsokrok *Krudy Gyula* tízéves sírja fölé.

Rövidesen az egyszerű fakereszt helyén méltó emlékmű emelkedik. *Pátzay Pál*, az ismert szobrászművész, a *Krudy*-barátok fölkérésére ingyen vállalta az emlékmű elkészítését. Az emlékmű előláta az *Otthon Kör háromezret pengőt*, a *Krudy*-barátok szintén háromezret s az leó régi kiadója a hiányzó összeget ajánlotta föl.